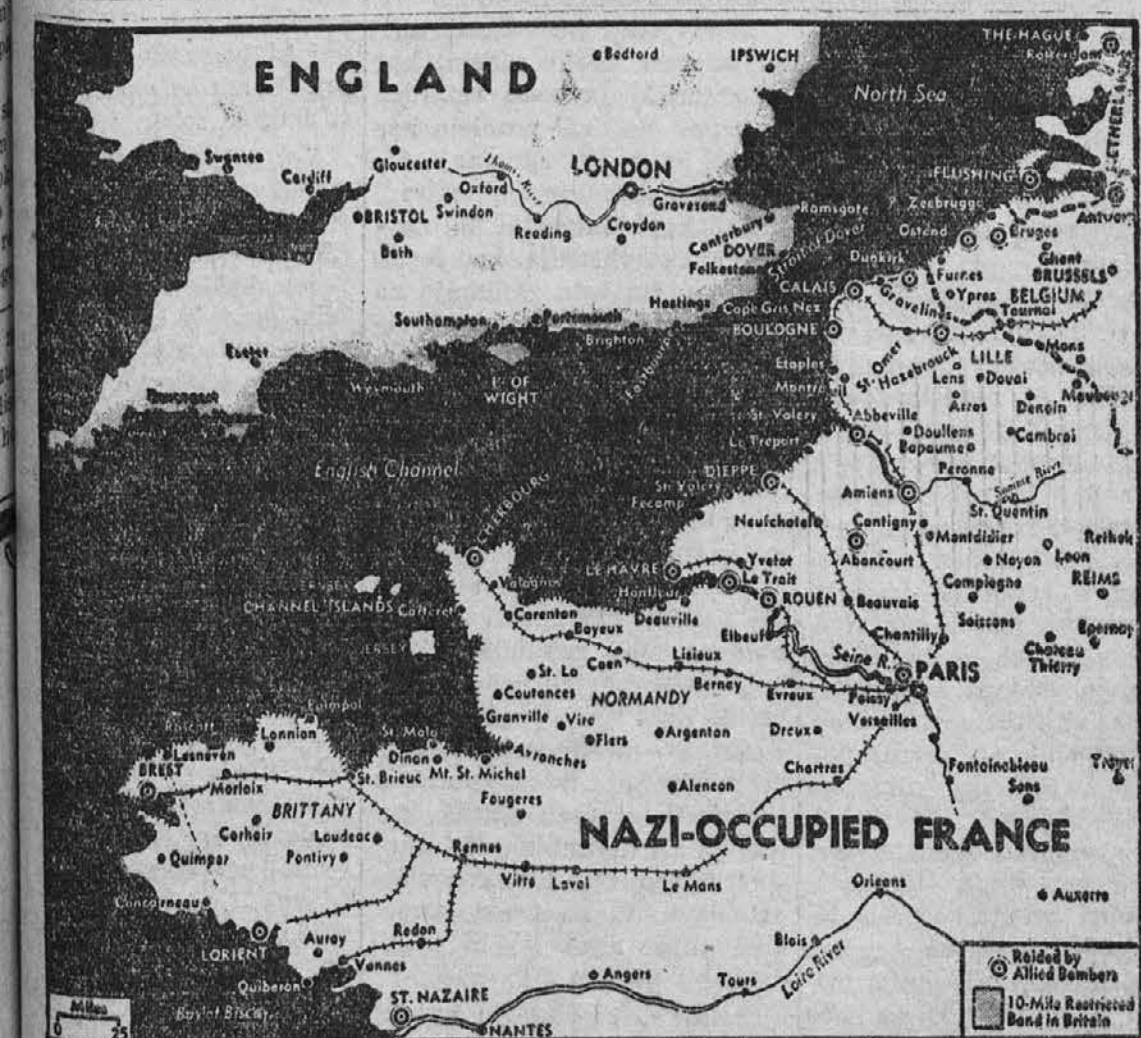

Na zemljevidu vidite kraje, kjer so začeli zavezniški z invazijo na severni Franciji. Prvi glavni udar je bil v provinco Normandijo med La Havre in Cherbourgom. Zavezniški hočejo predvsem dobiti v roke železnico, ki vodi iz Cherbourga v Pariz. Ako ta zemljevid prihranite, boste lahko zasledovali potek invazije od dneva do dneva.

ratke vojne in druge vesti

NEW YORK.—Berlinski radio je poročal, da so izvedle dve čete močan protinapad na invadnike zapadno od Cherbourga.

LONDON.—Angleško ministrstvo za preskrbo poroča, da zavezniški danes prvič uporabljali proti sovražniku mnogo letnega orožja.

LONDON.—Nemške baterije onstran Rokavskega preliva niso dopolne že dvakrat odprle ogenj preko preliva. Opolnili pa umolkne, ko so se nad njimi prikazala angleška letalstva.

LONDON.—Nemci svarijo narod, da je zavezniška armada bližje močna dovolj, da lahko izvede še druge invazije na Britanijo.

NEW YORK.—Radio v Tokiu je danes nenadoma utihnil, kar bi pojasnil vzrok.

NEAPELJ.—Premier Badoglio je razpustil svoj vladni svet. Prestolonaslednik Umberto mu je poveril nalogo, da se vrne v vladno, v kateri bodo tudi politični voditelji v osvoboditvi Rimu.

LONDON.—General Eisenhower nadzoruje invazijo v Evropi postojanke v Angliji. Poročila, da je Eisenhowerjev glavni stan že v Franciji, zanikajo.

STOCKHOLM.—Iz Danske se poroča, da so vse nemške vojske na Danskem pod orožjem, ker nemško poveljstvo priporoča invazijo tudi tukaj.

LONDON.—Iz Stockholma se poroča, da bo imel Adolf Hitler v kratkem važen govor "nekje na zapadu," kjer je preobratno poveljstvo za obrambo zahodne Evrope.

ANKARA.—Tukaj so se raznesle govorice, da so se zavezniški vojske na nekaterih grških otokih, odkoder bodo udarili na celino. Vesti niso potrjene, vendar nemogoče pa to ni.

1000 jugoslovanskih židov na varnem

NEW YORK, 3. junija. — Ameriški odbor za pomoč židom onstran morja naznanja, da je 2.000 židov iz Jugoslavije, večinoma iz Srbije, zdaj na varnem v Švici. Odbor je nakazal \$1,840,000 za pomoč beguncem v Švici. Deležniki so nabrali večinoma v Ameriki, nekaj pa tudi v Evropi.

Z odliko

Bojnik graduirala z odliko Central višje šole gđ. B. J. Ponikvarja. Pridržujemo iskreno čestitamo!

Nemci trdijo, da so potopili 7 ladij

London.—Berlinski radio je včeraj poročal, da je nemška bojna ladja potopila en obrežni tanker in šest motornih ladij južno od Šibenika v Jadranskem morju. Pri tem so Nemci zajeli 129 vojakov, 37 žensk in pet otrok. Vojski so bili angleške, ruske in ameriške narodnosti.

30 dnevnic

V petek ob 6:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojnega Jakob Mau-sarja ob priliki 30-dnevnice njegove smrti.

MESTNI VOZNIKI BODO ZASTAVKALI 16. JUNIJA

Mestni vozniki trkov, ki so člani A. F. of L., so odglasovali, da bodo šli 16. junija na stavko, ako jim mestna administracija ne ugodni zahtev po plačanih poštinih in 15 dni na leto plačanih v slučaju bolezni.

Župan Lausche se je obrnil na vladni delavski odbor za mnenje v tej zadevi ter je prosil unijo za nekaj dni odloga, predno bo dal odgovor.

Zavezniški so napredovali že pet milj od Rima

Neapelj. — Čete 5. ameriške armade neprestano prodirajo proti severu od osvojenega Rima. Nekatere edinice so že pet milj severno od Tibere. Nemci kažejo jako slab odpor.

Francoske čete so včeraj okupirale mesto Tivoli, 30 milj severovzhodno od Rima.

Ameriške čete obvladujejo ves tek Tibere od Rima do morja in vsi Nemci, ki so še južno od reke, bodo zajeti, ker mostovi so vsi v rokah Amerikancev.

Grški gerilci porušili most

Istanbul, 3. junija. — Grški gerilci so dinamitirali in porušili važen železniški most na progi med Istanbulom in Sodo.

Most je stal na bolgarskem ozemlju med krajema Jedrenje (Adrianopol) in Svilengradom. Ves promet na progi je blokirano.

Nič manj kot 120 let sta včeraj praznovala

Včeraj sta dva naša poznana rojaka praznovala 120-letnico rojstva. Ampak da ne bo kdo mislil, da vsak posebej, o ne, ampak oba skupaj, vsak po 60 let. To sta Louis Srpna, naš spoštovani krojaški mojster iz Marcella Rd. in pa Anton Korošec, ki vodi poznano vinarno z najboljšimi vini na St. Clair Ave. K številnim čestitkam prijateljev in znancev se pridružujemo tudi mi in jima kličemo: še na mnoga leta najboljšega zdravja in zadovoljstva! Na zdravje ob kupici finega delavčarčana iz Koroščeve kleti

Zavezniški prodirajo na 100 milj fronti naravnost proti Parizu

Nemci poročajo, da so zavezniški parašutarji prodrli že do mesta Rouen, 41 milj od obrežja. Invazija gre po načrtu od rok z jako majhnimi izgubami, zatrjuje predsednik Roosevelt. Ko je v ponedeljek večer predsednik govoril narodu, je vedel, da je vojaštvo že na ladjah, da se prepelje na francosko obrežje.

Glavni stan zaveznikov, 6. junija. — Zavezniški tanki in pehota so zmastili prve nemške obrambne linije na obrežju Normandije ter prodrli več milj globoko v notranost dežele. Zavezniški prodirajo v smeri naravnost proti Parizu. Nemci so dozdaj pokazali zelo slab odpor.

Zavezniško armado je prepeljalo preko Rokavskega preliva kakih 4.000 ladij in na tisoče transportnih letal. Nad njimi je bila streha kakih 11.000 letal vsakih tipov. Ameriške, angleške in kanadske čete so se izkrcale na francoskem obrežju v provinci Normandiji na 100 milj široki fronti med Cherbourgom in Le Havre ter takoj udarile proti notranjosti dežele.

Nemci danes poročajo, da imajo zavezniški v rokah kompleks, ki je 15 milj širok in več kilometrov globok in sicer južno od izliva reke Sene pod pristaniščem Le Havre.

Premier Churchill je poročal, da se bore parašutarji v mestu Caen, devet milj v notranjosti ter da so okupirali več važnih mostov v tej okolici.

Nemške trdnjave na obrežju, ki so jih gradili štiri leta, so strli avijatičarji in potem delo dovršili težki topovi zavezniških bojnih ladij.

Zavezniški so že 41 milj v notranjosti

Izgube zaveznikov pri invaziji so bile mnogo manjše, kot se je pa računalo da bodo. Nemci poročajo, da se bore zavezniški parašutarji pri mestu Roen, ki je 41 milj od obrežja oziroma toliko vzhodno od Havre.

Premier Churchill je povedal v parlamentu, da se je sicer invazija posrečila, da se bo pa potek razvil šele v nekaj dneh ali tednih, ko bo sovražnik koncentriral svoje sile. Tedaj šele se bodo pričeli težki boji.

Izgube na morju in v zraku zelo majhne

Na tisoče izvrstno treniranih parašutarjev se je spustilo iz letal daleč zadej za nemško linijo tekom noči, ki je bila temna in deževna. Vse se je izvršilo natančno po načrtu in v finem redu. Parašutarji so prvi udarili na sovražnika, ki ni pričakoval napada. Povzročili so sovražniku mnogo škode in zmede.

Napad je bil sicer določen za en dan prej, toda je bil preložen radi slabega vremena. Zavezniški so našli nemške utrde mnog šibkejšje, kot so pa pričakovali.

Zračni transporti, ki so vozili parašutarje, so se raztegnili 200 milj na široko. Letala so imela luči, da so vzdržala formacijo.

Tako zračna kot pomorska sila je imela pri invaziji zelo malo izgub. Nemške obrežne baterije so kmalu utihle, ko so oglasili topovi z ameriških in angleških bojnih ladij.

Naciji niso pokazali dosti odpora v zraku

Premier Churchill je poročal šest ur po začetku invazije v parlamentu, da so imeli zavezniški do 11.000 letal pri invaziji. Zavezniška bojna letala, ki so hitela na francosko obrežje, da varujejo svoje čete, niso našla skoro nobenega opravka, ker so poslali Nemci do opoldne samo kakih 50 letal proti invadnikom.

Zaveznikom je znano, da so imeli Nemci pripravljenih za ta napad do 1.750 bojnih letal in do 500 bombnikov. Zakaj jih niso poslali v boj, ni znano. Pričakuje se pa njih napada pozneje, ker je njih poveljnik Goering že naročil svoji zračni armadi, da mora biti invazija odvrnjena za vsako ceno.

Invazija gre od rok prav po načrtu

Churchill in drugi viri se strinjajo, da se vrši invazija natančno po načrtu. Od polnoči pa do osmih zjutraj je bilo nad Francijo domala 31.000 zavezniških avijatičarjev ne vstevši parašutarjev.

Nemci poročajo o šestih divizijah parašutarjev

Švedska poročila trdijo, da Nemci priznavajo, da se vsipljejo na francosko obrežje neprestano nove rezerve in da so zavezniški spravili na obrežje že na mnogih krajih tanke. Nemci trdijo, da so se spustile na tla v Normandiji štiri ameriške divizije parašutarjev in dve diviziji angleških. Nemci se tudi pritožujejo, da zavezniški spuščajo na tla našlemljene parašutarje ali slamnate može, napravljene kot vojaške, ki eksplodirajo, čim se jih kdo dotakne.

Soditi je, da nameravajo zavezniški zasesti polotok Norman-dijo ter od tukaj prodirati proti Parizu ob reki Seni.

Eisenhower sviri pred prezgodnjo vstajo

Zavezniški glavni stan je posvaril francoski narod, naj se umakne z obrežja najmanj 35 kilometrov notranjost, ker bodo obrežje popolnoma razdejali. General Eisenhower je po radiu naznanil Evropi o invaziji ter izjavil, da bo imel vsak domoljub, star ali mlad, priliko igrati svojo vlogo pri osvoboditvi.

Obenem je pa svaril pred predčasno vstajo rekoč: "Potrpite in bodite pripravljeni. Počakajte, da boste dobili signal."

Predsednik Roosevelt je vedel o invaziji

Ko je predsednik Roosevelt v ponedeljek večer govoril po radiu ameriškem narodu, je že vedel, da je zavezniška armada v angleških pristaniščih vkrcana na ladjah in pripravljena, da se odpelje preko Rokavskega preliva na francosko obrežje. Vendar je moral o tem molčati radi varnosti čet.

Do opoldne so Amerikanci izgubili pri invaziji dva rušilca in eno ladjo za prevoz vojaštva na obrežje. Izguba ameriške zračne sile je bila komaj en odstotek, poroča Mr. Roosevelt.

Rusi zbirajo vojaštvo za napad na vzhodu

Moskva. — Ruske armade se zbirajo, da z a d a j o Nemcem svoj udarec na vzhodni fronti istočasno, ko so zavezniški odprli drugo fronto na zapadu. Zavezniški so zdaj odprli fronto, katero so Rusi zahtevali zadnja tri leta. Toda zahteva po "drugih frontah" je praktično utihnila po konferenci v Teheranu, ko so se "veliki trije" spoznale na istočnem udaru na nacije.

Včeraj so naciji udarili s tanki in pehoto v Romuniji, toda Rusi so napad odbili. Ruski bombniki neprestano napadajo železniške zveze po Besarabiji.

Graduiranka

Nocoj bo graduirala iz East High šole Helen Marie Dolenc, hčerka Mrs. Apolonije Dolenc iz 758 E. 95. St. Graducija bo v Masonic templu. Bila je zelo pridna učenka ter je bila odlikovana od šolskega vodstva zlasti za študije v stenografiji, za njeno točno obiskovanje šole vseh 12 let ter za izkušnje z odliko v vseh štirih semestrih. Takoj po graduciji bo nastopila službo pri Ohio Bell Telephone Co. kot stenografka. Čestitamo in mnogo uspeha v njenem nadaljnjem življenju.

NAŠI FANTJE MED PARAŠUTARJI PRI INVAZIJI

Med parašutarji, ki so prvi napadli nemške utrde na francoskem obrežju in zadej za nemško linijo, poročajo tudi sledeče naše fante: Pvt. Frank Skufca iz 10109 Prince Ave.; Sgt. Edward Zupančič, 6528 Schaefer Ave.; Pvt. Michael Vukčević, 14423 Saranac Rd.; Pfc. Frank H. Perušek, 1197 Norwood Rd.; Sgt. Frank Hribar, 15407 Lucknow Ave.

Norman Thomas bo spet kandidat socialistov

Reading, Pa. — Socialistična stranka je na svoji konvenciji v tem mestu soglasno izbrala Norman Thomasa za predsedniškega kandidata socialistične stranke. Thomas je bil že prej štirikrat predsedniški kandidat. Za podpredsednika bo z njim kandidiral Darlington Hoopes.

Thomas je v svojem sprejemnem govoru napadal načrt zavezniškov za povojni mir ter mesto tega priporočal takoj "politično mirovno ofenzivo" ter socializacijo ameriške industrije.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Naši fantje - vojski

V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Družina Anton Kordan, 9005 Union Ave, naznanja, da je bil sin Anthony prestavljen iz Kalifornije v Georgijo in sicer je zdaj njegov naslov: Anthony E. Kordan, 15322637 Hdq. Co. 571st Signal Platoon, APO 360, Fort Benning, Georgia.

Sin Emeric je bil pa te dni povišan iz korporala v sarženta. Čestitamo!

Iz Anglije piše Pfc. Martin Mirtel, sin Mr. in Mrs. Martin Mirtel iz 9401 Prince Ave. Pošilja nov naslov za Ameriško Domovino in sporoča, da se je nedavno sestal s tremi Clevelandčani, s katerimi so zdaj vedno skupaj.

Naroča najlepše pozdrave vsem prijateljem in znancom.

John Sterle iz 6713 Edna Ave. je prejel od vojnega oddelka v ponedeljek brzojav, da se nahaja njegov sin S/Sgt. Leonard J. Sterle v nemškem ujetništvu. Poročan je bil že prej med pogrešanimi pri bombnih napadih nad Nemčijo.

Pfc. Adolph J. Rebolj, sin Mr. in Mrs. J. Rebolj iz 1217 E. 176. St. je prišel na dopust: nazaj v svoje taborišče se bo vrnil 21. junija. Prijatelji ga lahko obiščejo na gornjem nalogu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 133 Wed., June 7, 1944

Rim v rokah zaveznikov

Dasi je v psihološkem pomenu zavzetje Rima velikega pomena, pa je težko reči, kdo je tega bolj vesel, ali zaveznički ali Nemci. Kar so namreč že davno uvideli Nemci, bodo spoznali zdaj tudi zaveznički, da je namreč Rim veliko ekonomsko breme za vsakega, ki ga ima v rokah.

Ko so se zavezniške armade prvič izkrcale na italijanski zemlji, je bilo jasno, da je njih cilj Rim. Premier Churchill je še v februarju trdil v govoru na parlament, da je cilj zavezniških armad v Italiji — Rim. To bo zdaj gotovo zelo vplivalo na omahujoče nevtrale in tudi na vazalske države, ko bodo videle, da zaveznički ne odnehajo od nameravane ga cilja.

Nemško vrhovno poveljstvo je še v juliju 1943 povedalo italijanskim poveljnikom, da se želi Nemčija iznebiti južne in centralne Italije, ki ji je samo v breme, dočim ni tam skoro nobene industrije. Nemci so že takrat imeli načrt, da bodo držali linijo v severni Italiji, med Jadranskim in Sredozemskim morjem; razdalja komaj kakih 200 milj. Ta njihov načrt je tudi kazal, da iz južne Italije nemške armade ne bodo marširale z godbo na čelu, ampak da se bodo počasi umikale ter zadrževale zavezniške na raznih linijah, katere bodo morali zaveznički jemati. Kot vidimo, so Nemci to tudi vršili in nekatere kraje tako dobro branili, da so jih zaveznički dolgo jemali in jih niso dobili v pest ravno poci.

Nemci se bodo umikali od Rima proti severu, ampak počasi in po načrtu, kot pravijo. Najbrže so Nemci prav radi prepustili centralno in južno Italijo zavezniškim, ker jim ne bo treba prehranjevati lačnega italijanskega prebivalstva, ki je v teh krajih zelo gosto naseljeno.

Rim je prva prestolnica kake evropske države, ki so jo zaveznički iztrgali nacijem. In kar je poglavitno, Rim je ostal skoro nepoškodovan. Nemci so prej grozili, da bodo Rim branili ter ga tako izpostavljali bojni vihr. Da te svoje grožnje Nemci niso izpolnili in da so se umaknili iz Rima, ne da bi ga prej razdeljali, tega gotovo niso storili iz verskih nagibov, in tudi ne radi kake morebitne sentimentalnosti ali človeških ozirov.

Da so pustili naciji Rim nepoškodovan so najbrže računali na prste. Ti računi jim kažejo, da je vojna zanje že izgubljena in zdaj gledajo samo na to, kako bi se izognili večjemu plačevanju odškodnine. S tem, da so prizanesli Rimu, so se na vsak način izognili ogromnim reparacijam.

Da niso Nemci pri tem gledali na italijansko prebivalstvo, kaže veliko razdejavanje in plenitev po krajih pod Rimom. Kamor so prišle zavezniške armade za nacijo, so našle uničena polja, trgovine in hiše do zadnje stvarce oplenjene. S tem so naciji zasledovali dvojce: da se sami napasejo z naropanim blagom in da bodo imeli zaveznički toliko več skrbi z reliefom do lačnega prebivalstva, ki mu je ostalo le golo življenje.

Toda če Nemci mislijo, da bodo s tem, ker so prizanesli Rimu, ušli zasluženi kazni, se motijo. Minila bodo desetletja predno bo italijanski narod pozabil, da so bili Nemci vzrok razdejavanju številnih italijanskih mest in vasi, vinogradov, polja in sadonovnkov. Nemci so bili tisti, ki so spremenili lepo Italijo v bojno polje. Tega jim Italijani ne bodo pozabili tako kmalu.

Vojna za Italijo še ni končana, vendar takih bojev, kot je bil za posest Rima, najbrže ne bo. Zaveznički bodo le počasi čistili ozemlje med Tiberom in Alpami ter gledali, da bo kar največ nemških divizij zaposlenih tukaj. Več kot bo nemških divizij v Italiji, manj jih bo na drugih frontah. Pot v Evropo namreč ne vodi skozi Italijo, ker bi bila predolga in predraga. Zaveznički bodo šli v Hitlerjevo Evropo vse drugje prej, kot pa preko Alp.

Ko so pričeli zaveznički na 11. maja z veliko ofenzivo v Italiji, so to napravili po dobro premišljenem načrtu in končali so jo dobro, da se mora poveljnikom prav čestitati. Ko je 5. ameriška armada stopila na 24. dan te ofenzive v večno mesto Rim, si je iztekla veliko priznanje in pa tudi občudovanje. Glavni boj za posest Rima je namreč vodila ameriška armada. Rimsko prebivalstvo bi tudi ne bilo nobene armade tako veselo, kot je bilo ameriške. Poleg tega, da so jih ameriški fantje rešili zoprnih nacijev, so jim pa tudi prinesli zagotovilo, da bo prišel tudi kruh in drugo.

Vzgoja nemške mladine

Naciji že smatrajo to vojno za izgubljeno. Skušali jo bodo samo kar najdlje zavleči, da kolikor mogoče uničijo drugih dežel, obenem se pa že pripravljajo na 3. svetovno vojno.

Heinrich Himmler, načelnik nemške Gestape, ki pošilja dečke z 18 leti na fronto, jim ukazuje, da morajo postati pred odhodom na fronto — očetje. "Tudi če bomo to vojno izgubili," pravi Himmler, "pa bomo zmagali v prihodnji vojni z vojniki, sinovi današnjih vojakov."

Nemška vrhovna komanda je ukazala nemškim družinam, da mora imeti vsaka najmanj štiri otroke. "Vsak krepek dečko, rojen danes, bo čez dvajset let čvrst vojak," je geslo nemških poveljnikov.

Armada in vojna — to je geslo nemških voditeljev in v tem pravcu vzgajajo tudi mladino, kateri vcepijo že v rani

mladosti v dušo in srce orožje in boj. Ako bodo hoteli zaveznički preprečiti nadaljne vojne, bodo morali poslati v nemške šole učitelje in knjige, ki bodo vzgajali mladino za korist človeštva, ne pa za morijo.

BESEDA IZ NARODA

Prijateljci v spomin

Eveleth, Minn. — Tukaj je 4. maja preminila moja dobra prijateljica Josepina Janezich. Kako je bila splošno priljubljena in spoštovana, je pokazal lep pogreb. Bila je članica društva Marije Pomagaj št. 164 KSKJ, društva Krščanskih mater in društva Združene ameriške Slovence št. 1. Eveleth. Članice so se udeležile pogreba v velikem številu ter pokojno spremile na njeni zadnji zemeljski poti.

Pokojna je bila dobra in zvesta žena svojemu soprogu in skrbna ter ljubeča mati svojim otrokom, ki jo bodo sedaj zelo pogrešali. Zapustila je enega sina in štiri hčere, ki so pa je vsi odrasli in so tudi vsi člani Kranjsko-slovenske katoliške jednote. Pokojna je bila vedno rada v veseli družbi in z vsemi prijateljci, kajti zameriti se ona ni hotela nikomur. Povsod je rada in z veseljem pomagala, če je le mogla, bila je delovna pri družini ali pri cerkvenih prireditvah. Marsikdo je poskušal njene dobre pote, katere je spekla za razne prireditve, kajti ona je povsod rada darovala, kar je pač mogla.

Težko bomo brez tebe draga prijateljica. Pogrešali te bodo doma, pogrešali pa te bomo tudi vsi, ki smo te poznali. Le prera- nio si odšla od nas, a se pač ne da pomagati in prej ali slej bomo tudi vsi prišli za teboj. Spo- čij se sladko v zaslužnem počitku v kraju miru, katerega si bila tako potrebna. Saj si tudi videla, da pravega miru je sedaj tako malo na svetu. Vsepolno imas znanecv in prijateljev, ki danes padajo, veseli se z njimi, saj so tudi oni odšli utrjeni s te s krvjo napojene zemlje.

Uživaj sladki mir in mi pa te bomo ohranili v sladkem spominu in spominjali se te bomo v molitvah, ti pa prosí za nas Boga do svidenja nad zvezdami. Pošiljam ti te vrstice kot dar in v spomin od tvoje žalujoče prijateljice,

Mary Osolnik.

Članom dr. sv. Imena v Newburghu

Mesec junij je posvečen Presvetemu srcu Jezusovemu. Prihodnja bo druga nedelja v mesecu in zato bomo imeli člani društva sv. Imena skupno sveto obhajilo in sicer jutraj pri maši ob sedmih. Vsi člani ste prošeni, da če vas ne zadržuje bolezen ali nujno delo, da gotovo pridete k maši ob sedmih, ki bo darovana za vse žive in mrtve člane našega društva. V tem žalostnem času, ko divja strašna vojna skoro po vse msvetu, vzemimo še mi v roke orožje in sicer s tem, da se posvetimo Presv. srcu Jezusovemu.

Mnogo naših očetov ima že svoje sinove v službi Strica Sama, nekateri so že na frontah, drugi še v zaledju in vsak čas pričakujejo povelja za odhod; eni odhajajo čez morje na ladajah, drugi zopet po zrak. Ne moremo jim pomagati, zato pa vse te izročimo Presvetemu srcu, naj jih čuva vseh nevarnosti na duši in na telesu. Za vse te molimo in prosimo Presveto srce Jezusovo, naj jih pripelje nazaj zdrave na telesu in nepokvarjene na duši.

Ker je bo ta nedelja prva nedelja po prazniku sv. Rešnjega telesa, bomo kakor navadno tudi letos imeli procesijo na prostem. Zaupno prosimo vsemogočnega Boga, katerega bomo spremljali javno

po naših cestah, naj že skoro odzame to strašno šibo, katere tepe že toliko časa pregrešni svet. Šibe vojne — reši nas o Gospod!

Vsi kot eden se obrnimo k Bogu in ga prosimo, naj se že skoro vtolaži jeza božja in nam zasije lepše sonce v podobi miru, katerega smo vsi tako potrebni. Zato pa člani društva sv. Imena in vsi drugi prosimo v nedeljo pri sveti maši in skupnem obhajilu za skorajšni mir in prav tako ga prosimo tudi pri procesiji s sv. Rešnjim telesom.

Zvečer pa pridimo vsi na koncert, ki bo prirejen za vse očete iz fare sv. Lovrenca. Čisti preostanek od te prireditve pa gre v korist našim vojakom. Pozdravljeni,

Joseph Kenik, preds.

Program na očetov dan

Newburgh. — Kar na kratko bom povedal, sedaj ko smo vsi tako silno zaposleni v tovarnah in doma tudi ni časa za pisanje dolgih dopisov. Pa tudi čitatelji in posebno pa uredniki nimajo radi predolgi dopisov.

Uradno je "Očetov dan" naznanjen za v nedeljo 18. junija, a ker ta dan ni proste dvorane v našem narodnem domu na 80. cesti, zato ga bomo pri nas obhajali en teden prej in sicer v nedeljo 11. junija.

Program bo približno takle: pozdravni govor predsednika, Mr. Fred Krečič; govor v počast očetom, Mr. Ivan Zorman; koncert pevskega zbora Zvon in Slovenija pod vodstvom Mr. Ivan Zorman; kratke odmore; v počast očetom govori Rt. Rev. kanonik J. J. Oman; čarovniška predstava, katero bo vodil mladi umetnik Bernard Seme iz Maple Heights. Nato pa bo prosta zabava v zgornjih prostorih in v ljudna postrežba v spodnji dvorani.

No, ali vam nisem res na kratko povedal? Vsi, ki boste to prečitali, že veste, da bo v nedeljo zvečer res prijetno v dvorani Slovenskega narodnega doma na 80. cesti. Zato pa bi ne bilo priporočljivo, da ostanete doma. Ves preostanek je namenjen na naše fan- te vojak.

Morda bo kdo vprašal — kdo bo pa igral za ples? Hery Pavlin in Bill Zagar sta obljubila, da bosta pripravila tako godbo, da boste še po stopnjicah lahko plesali. Torej, če bosta tako igrala, da se bo lahko še po stopnjicah plesalo, potem se bo še toliko lažje plesalo v dvorani, kjer je vse tako gladko, kot bi bilo narejeno iz stekla. Rekel sem, da bom vse na kratko napisal, pa mi perokar naprej drsi po papirju. Povem naj vam še to, da je že precej vstopnic razprodanih in kdor pa še nima vstopnice, jo bo pa dobil pri vrodu v dvorano. Na svidenje,

J. Resnik

Italijan Crispi o Reki

Znani italijanski državnik Franc Crispi pravi v svojih spominih, da je dejal avstro-ogrskega zunanjemu ministru grofju Andrássyju ob priliki pogajanj leta 1877 sledeče: "Trditev, da hočemo mi imeti Reko, je smešna. Kaj bi le z njo? Pristanišča so zato, da posredujejo izvoz blaga; tisti, ki jih ima, mora imeti tudi one pokrajine, iz katerih to blago pride."

Izjava Elmer Davis-a

V kolikor je Urad za vojna obvestila novinska organizacija se more javnost zanimati kako postopamo v tej organizaciji z novicami, ki se tičejo predsedniške kampanje.

Mi smo vojna agencija, z nastavljenici obeh političnih strank ali pa, ki ne pripadajo nobeni, in obstojamo za dobiti nacijsko-nalnih interesov, ki ne bi nikjer služili strankarski misreprezentaciji novic. Naš domači oddelek nima nobene zveze z političnimi novicami, edini namen domače fronte je, da se ameriška publika pouči o stanju in napredku vojnega napora, vojne-ga upravljanja, delovanja, ter ciljev vlade.

Naš prekomorski odsek, ki dela isto za tuje narode, upravlja bolj splošne novice. Ta odsek ni-nama namena, da obvešča ameri-kanske državljane prekomorja najsi-bio vojaške ali civilne; njih namen tam je obveščati tuje narode s takimi novicami, ki bodo služile našim namenom. Ti nameni so v sovražnih deželah spodbujanje morale sovražne-ga ljudstva in tako pospešiti dis-integracijo vojnega napora so-vražnika; cilji teh novic v deže-lah okupiranih po sovražniku, obstojijo v tem, da vzdržujejo upanje osvobodjenca in, da vzpod-bujajo upor proti okupatorskim silam; v nevtralnih deželah je naš namen prepričati prebival-stvo o neobhodnosti naše zmage in pa pridobitev njihovega mo-ralnega podpiranja za našo stvar; v zavezniških deželah je vsmerjena ta propaganda proti razdiralni propagandi med Zdrženimi narodi, za pridobi-tev zaupanja in gojenje boljše-ga razumevanja Zdrženih držav — več ko bodo tuji narodi vedeli o nas, boljše mnenje bodo o nas imeli, in več uspeha bomo imeli na mirovni konferenci.

Taki morajo biti nameni ameriške vojne informacijske agencije, ne glede kakšna ad-ministracija ima oblast; vse-eno kdo bo izvoljen za pred-sednika, ti nameni bodo ostali isti. Mi smo nadaljevali in bo-mo nadaljevali delo po smer-nicah predloženih Maja, 1943 z mojim popolnim odobravan-jem. To deklaracijo, ki ni bila kolikor jaz vem nikoli ob-javljena, je sestavil Robert E. Sherwood, direktor prekomor-skega odseka, in se glasi:

"Mi bi morali oznanjati in dramatizirati dejstvo, da se kampanja in svobodne volitve vršijo kot vzgled ameriške de-mokracije, v sredi vojne. Mi moramo ustvariti najboljši vtis obeh kandidatov, z absolutno nepristranostjo, kajti eden ali drugi bo postal predsednik Ze-dinjenih držav, in tedaj bo naša dolžnost, da bomo prepriča-li svet o njegovi dobri veri, dr-žavnistvu, njegovi modri prev-darnosti v upravljanju mnogo-številnih problemov v vojni in po vojni."

V soglasju s to politiko vo-dimo mi naš oddelek za ino-zemske novice. Novice so kar najbolj mogoče točne in res-nicepolne a njihova vsebina se ravna po interesu tujega po-slušalstva, večina od katerih vedo le malo podrobnosti ame-riške politike. V splošnem je vse kar hočemo vedeti o pribli-žajočih se volitvah tole:

Ali bo tisti, ki bo izvoljen, pripravljen voditi vojno do zmage, in ali bo izvoljenec in njegova stranka pripravljena sodelovati z drugimi narodi v skupnem naporu za vzdrževa-nje miru?

Urad za vojna obvestila mo-re zagotoviti svet o obojem. Vsak imenovanec je priprav-ljen nadaljevati vojno do po-polnega poraza vseh naših so-vražnikov, in prevladujoča ve-čina kongresa za Conally in Fulbright resolucije, "Macki-nac" deklaracija republikan-skih voditeljev, in izjave o ad-ministrativni politiki nam omogočijo, da govorimo z za-

Ko smo posadili naše mile go-ste za mizo, smo se mi trije, ki smo predstavljali gostitelje v o-sotnosti hišnega gospodarja, spo-gledali in se z očmi vprašali: kaj upanjem o drugi točki.

Razen tega ne vzbudi veli-ko interesa preko morja, kar je ameriški javnosti velikega po-mena. To drži posebno kar se tiče domačih vprašanj. Če-prav se samoupravni narodi britanskega imperija in nev-tralne demokracije kot šved-ska in švica zelo zanimajo za ameriško demokracijo, poseb-no v takih problemih, ki so sli-čni njihovim. V takih sluča-jih je naročeno našemu oso-bju, da naj poroča o dogodkih objektivno, brez strankarstva ali komentarja drugače pove-mo le malo o domačih proble-mih tujezemskim poslušalcem. Mi želimo vzdrževati splošno balanco med republikanskimi in demokratičnimi principi, ta-ko, da dobi svet vpogled v obe strani. Mi napravimo kar naj-večjo zbirko citatov političnih osebnosti od vseh strank, po-tem pa mi uporabimo tisto kar služi narodnemu interesu v in-ozemstvu, to se pravi name-nom vojne agencije ki je za do-brobit naroda.

Politika, ki smo jo zgoraj označili, smo v zadnjih mese-kih poslali osebju našega pre-komorskega odseka. Popolna vsebina teh direktiv se bo na-hajala v raportu naših sestan-kov pred "House of Represen-tative Appropriation Commit-tee, ki bo kmalu objavljen.

Domača fronta

Še več mater bo sprejetih v vojne službe

Ker je 1,500,000 manj mo-ških delavcev za vojno pro-dukcijo kot jih je bilo v marcu 1943, in pa 5,410,000 manj ne-go v marcu 1942, je Joseph D. Keenan, podpredsednik odbo-ra za vojno produkcijo pouda-ri, da leži rešitev tega proble-ma na ženah, ki že itak zavze-majo vsako tretje mesto v voj-nih službah.

"Mnogo mater je v vojnih službah, in mnogo žena, ki jih bodo rekrutirali so matere," je dejal uradnik pri WPB. "To pomeni, da morajo vsi odbori povečati posebno pažnjo na-raščajoči potrebi za skupinsko otroško oskrbo."

Gospod Keenan je dejal da "je bila produkcija omejena zaradi pomanjkanja delavcev, ker nismo preskrbeli za otroško oskrbo." Dalje, da je pre-gled odbora za vojno delav-stvo iz 165 mest pokazal, da je bilo v 69 mestih težko rekruti-rati delavce, ker ni bilo ničesar preskrbljeno za otroško oskrbo. Vse občine bi morale mobilizirati odbore, ki pred-stavljajo socialne agencije in delavske organizacije in or-ganizacije delodajalcev zato, da bodo sodelovali v vzgojnim odbori za pridobitev federal-nih fondov za otroška zaveti-ska skozi "Federal Works Agency."

Predstavnik WPB je dejal, da veličanska bitka, ki je pred durmi, zahteva nadaljne žrtve ne samo od tistih, ki nosijo vo-jajske in mornariške uniforme, a tudi od vsakega delavca na produkcijski fronti. Gospod Keenan je hvalil vojne uspehe ameriških delavcev, ki so izde-lali za 100,000,000 vrednosti vojnega materiala med juli-jem 1940 in januarjem 1943, in je dejal, da "kljub tožbi kritikov, so ameriški delavci strašno ponosni na svoje uspe-he."

Kupujte vojne bonde!

pa zdaj? Mi, ki smo odprli za nismo potrebovali nobene besede, da smo se sporazumeli, da da se na vsak način spodobi priti nekak na mizo. Jim je najprej pogledal mene, potem Fran-ceta, zatem pa zapičil svoje oči v ledenico. Meni ti Jimovi očes-pogledi niso popolnoma nič do-vali, niti me niso nič ganili, ker sem bil takoj prvi dan imenitnim sopotnikom. Zato sem Jimovim vprašujočim pogledom enostavno zmignil z rameni, naj bi pomenilo: fantička, pravita kar hočeta in moreta, si umijem roke.

Več uspeha je pa imel Jim, pogled pri našem Francetu, ki samo pokimal in stopil po bli-žil oskrbovanje ledenice cenj-tam, ker se še iz šole spominja, da dvakrat nič je nič in po-mranju cenjenega občinstva, deč, je bila ledenica že davno prazna. Pa ne vem, če je to stokanje bolj navidezno ali stvarilo požrešnim ljudem, kolikor mogoče gentleman, ravnaajo z ledenico, ali je France napravil tako, kot ukrenil Mojzes, ko je napo-žejne Izraelce z čisto naravo-palico. To se pravi, saj se ste še spominjali, da jim ni tolažil žeje s tem, da bi jih šteno naklestil, čeprav bi mo-žasluzili, ker so na vso moč drnjali nad strašno žejo, in je udaril po skali in iz njee prižuborela najboljša studen-ca.

Morda je France kaj podob- ga storil tudi z ledenico, daj sem videl, da bi jo bil kaj mi-stil ali brcal. Odprl jo je in nje privlekel nekak prav pri-ni steklenic piva od zaloga, katero sta nas ohranila pri ljenju prejšnji dan Drenk-Kuncič. Ako še nisem prej vedal, naj omenim zdaj, da ekspedicija že išče primeren stor pri kempu, kjer bomo niku in Kunciču postavili tra-spomenik. Takrat bo videla žava Ohio slavnost, kot je S tem bomo najbrže počakali liko časa, da bomo dobili slo-skega guvernerja, ki nam bo mili naš rojak, napravil cere-nije zastoj, ko bomo spomni odkrivali. Morda ga bomo pripravili do tega, da bo ne-pa pijačo zraven, da ne bo imeli mi preveč stroškov.

France je postavil stekleni-na mizo in povabil goste: "Z služite se, če vas je volja. To vse, s čemer vam moremo streči."

"Eh, saj ni treba," se je vti- no branil g. župnik, "saj ve-da da še sami nimate nič. Pa- žejni nismo, saj je vreme p-hladno."

"Po mojem mnenju bi najboljše, če bi vsak samo govoril in samo o svoji žel-nežji pripovedoval ljudem, važno pripomnil Jože Lekš-naprijel za steklenico.

"Oh, no, saj nisem mislil zares," je pojasnjeval g. Jan-Nekaj je bilo treba vendar ko so prinesli fantje steklen-na mizo. Saj vendar niso da bi nas kar takoj za besede-vili."

"Kaj se ve," trdi Lekš-jim ne zaupam, da ne bi ka-izmed njih rekel: "I, seveda, pa niste žejni, vas pa tudi ne-mo silili. Kje imate pa Kushlana?" se je obrnil do barbertonski nadlovec.

"Usel nam je!" tolmáči ces Kushlanovo odsotnost. raportu za kosilo nismo pri-pravem času, pa se je loči-nas."

"Prav je storil," je naglo silila Mrs. Lekšan, "vsaka ka-rica bi to storila. Kar moji Lekšna vprašajte, kaj bi na-la v takem slučaju jaz."

"Pa bi morda eno zapeli, naglo svetoval Jože, ki se mu mudilo obrniti besede na le-dino.

"Saj res," mu je sekund-njegov dušni pastir, ki je enem tudi fin pevec, pevov-režiser in z vsemi takimi nostmi torej imeniten človek.

Zrtev spovedne molčečnosti

Josip Spilman S. J.

„vem,” pravi nazadnje Montmoulin, „je li to tega zapuščenega zidopa posledica bivših skuraj da ne morem ver-
boljše dni, ki naj bi jih bila deležna na stara le-
tavo tako mi je pri srcu visela nad našimi gla-
velika nesreča.”

„mo vedno v božjih ro-
zavrne jo sin, „in če bi
hotel poslati novih pre-
bodemo jih že prene-
negovo pomočjo. Toda
sedaj ne vem, kakaj da
tako v skrbeh. Moja
tu je dobra; večina mo-
nujme me ljubi; osebnih
nikov nimam nobenih.
nikni naše vere mi seve
ravno naklonjeni, toda
mi morejo škodovati, če
nim svoje dolžnosti? Si-
pa v politične stvari tu-
mešam. Moji duhovni
iki so mi tudi na moji
in še večeraj mi je gene-
nikar poslal zelo laska-
o mojih zadnjih spi-
pastoralnem listu — to
novem, da te potolažim.
mi je celo zelo dobro
mesto profesorja v ve-
semenišču; toda meni je
živeti tu na deželi ter
javljati pastirsko službo.
semenišču bi te tudi ne mo-
vati pri sebi in ti malo
skrbni in pomanjka-
si je morala prestat i
dijaskih letih zaradi
Bodi torej brez skrbi,
“a.”

„trenutku pozvoni hiš-
ec in abbe Montmoulin
skozi okno, da bi vi-
do da je. Deček v noši
prebivavec stoji ob
skrih vratih, katera je
zaprl za seboj in mu na-
tro, ko se vrne domov. Po-
dite torej mirno spat in pusti-
te mi tu samo voleno pokri-
valo. Tako sem že često počil-
val v naslonjači. In Bogu bo-
di priporočeno! Naj njegovi
sveti angelji vsi čujejo nad na-
mi!”

Po teh besedah zbeži abbe
Montmoulin z obema dečkoma
skozi že skoraj čisto temni
hodnik v cerkev. Iz molitveni-
ce na koncu hodnika se je vi-
delo na kor in tabernakelj in
odt od so vodile ozke vijugaste
stopnjice doli v cerkveno za-
kristijo. Tu je hitro poiskal
duhovnik sveto olje, potem pa
je šel doli k oltarju in vzel iz
obhajilnega keliha sveto hosti-
jo. Benedikt je tedaj stopil
pred duhovnika in mu svetil s
svetilk. Karol pa je zaprl za
obema cerkvene duri.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

(Dalje prihodnjič.)

„O, gospod župnik, jaz pridem v eni uri!”

„Da, ti pa skačeš kot srna
in hodiš po potih, ki bi jih jaz
ne mogel zmagati po noči! Lahko bo že polnoč, ali že ju-
tro, ko se vrne domov. Po-
dite torej mirno spat in pusti-
te mi tu samo voleno pokri-
valo. Tako sem že često počil-
val v naslonjači. In Bogu bo-
di priporočeno! Naj njegovi
sveti angelji vsi čujejo nad na-
mi!”

Po teh besedah zbeži abbe
Montmoulin z obema dečkoma
skozi že skoraj čisto temni
hodnik v cerkev. Iz molitveni-
ce na koncu hodnika se je vi-
delo na kor in tabernakelj in
odt od so vodile ozke vijugaste
stopnjice doli v cerkveno za-
kristijo. Tu je hitro poiskal
duhovnik sveto olje, potem pa
je šel doli k oltarju in vzel iz
obhajilnega keliha sveto hosti-
jo. Benedikt je tedaj stopil
pred duhovnika in mu svetil s
svetilk. Karol pa je zaprl za
obema cerkvene duri.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Potem pa gre deček nazaj
v že skoraj temno cerkev in
zakristijo. Večna luč je že da-
jala nekam nedoločen odsvit.
V cerkvi se ni dosti bal; po-
gledal je na tabernakelj in si
rekel pri sebi. „Tu prebiva lju-
bi Bog.” V zakristiji pa ga je
obšla velika groza in se ni mo-
gel odločiti iti nazaj v staro
molitvenico brez svetilke. Sko-
zi molitvenico namreč se je
prišlo na hodnik in v župnikov
stan. Spomnil se je, da stoji
poleg mašne knjige pri oltar-
ju sveča; to prižge ob večni
luči in se drzne sedaj gori po
stopnjicah, potem ko si je
zbral ves pogum, kar ga je imel.

Očelova krivda

Povest. Spisal F.

(Nadaljevanje)

V lesenih kolibah, katere so varovale svoje stanovalce ko-
maj dežja in viharja, je bilo natlačeno polno drvarjev. Po-
stelja je bila slama na tleh, odeja debel, zamazan koc, klop je bila postelja in miza koleno. V kotu je bilo iz ka-
menja postavljeno ognjišče, kjer je kuhal drvarski kuhar svojim „gospodom” pač obil-
ne, a ne posebno okusne hra-
ne. Petek se ni ločil od svetka in svetek je bil le tedaj, ko so se drvarji podajali v štiri ure oddaljeni trg, dokoder so se opotekaje vračali obloženi z jedili in žganjem v tihi gozd.

Res, zaslužiti se je dalo še precej dobro, posebno dobro je zaslužil Jurij, ki je bil trdnih in krepkih rok ter je delal z nekako mrzlično nestrpnostjo.

Tako je mineval Juriju čas v Slavoniji. Pač so mu uhajale dostikrat misli gori proti domu, a hotel je priti domu z denarjem in ostal med drvarji skoro šest let. Materi je pošiljal tuintam po par goldinarjev, pisal ji pa ni. Hvaležna starka je pravila od hiše do hiše, kako dobrega in hvaležnega sina ima, in molila zanj od jutra do večera. Po Javorju je prišel Jurij na boljši glas.

IV. Šesto leto po Jurijevem odhodu je bil Mali Smaren v pe-
tek. Istega praznika popoldne se vije iz Javorja kratek sprevod z rajno štajersko. Starost in nadiha sta jo položili v skromno črno rakev. Z dveh-
ma je zvonilo in pokopali so jo brez joka in brez solza, tako kot tuji pokopavajo tuja.

Zagreblji so grob in pozabljeni je bila za vselej. Ob času bolezni je pač želela še enkrat videti edinega sina Jurija; le enkrat naj bi ga še pogledala, a ni ga bilo.

Koča je ostala prazna, zapuščenca, zaprta. Streha se je sumljivo nagibala na severno stran in tramovje v stenah je preperelo in trohnelo. Vzeti ni bilo kaj iz nje. Kravica je šla ob Jurijevem odhodu iz hleva k mesarju, koza pa gori k Strminarju. Hišna oprava, luknjičasta miza in razpokana skrinja ter par klopi tako imenovati, je razpadala. Še celo črešnja, dasi tudi je mogočno razprostirala svoje kosače vrhove in veje, je pričela ob živem deblu poldrugi sežen nad zemljo trohneti. Mala votlina, katera jo je razjedala že nad deset let, se je širila kot rak-
bolezen in votlina je bila zdaj že tolika, da bi mogel vanjo glavo utakniti petleten otrok; ko je pa Jurij odhajal, si jo komaj zapazili in z roko segel vanjo.

Tudi pri Slinarjevih se je marsikaj izpremenilo. Mater so zanesli dve leti po oni strašni noči tja na božji vrt k možu. Janez je doslužil cesarja,

prišel zdrav in čvrst domu, kjer je prevzel gospodarstvo in kmalu pripeljal skrbno mlado gospodinjico iz sosednjih Brdov na dom. Micika je zapustila domači krov in šla za mlado k Slamniku pod Hrušico. Jože je s sedemnajstimi leti pravi mlinarski hlapec, desna roka gospodarjeva, in Franček ne pomaga več le pri skle-
di, ampak pastir je, priden, da ga gospodarju ni treba nikoli buditi in poditi iz postelje. Nad vsem gospodarstvom je razlito blagostanje in blagoslov; so pač pošteni ljudje.

Na rožnvenško nedeljo imajo v Javorjih „žeganje,” ali kot oni in drugod po Gorenjskem skoro v obče pravijo „semenj.” Gospodinje pripravijo boba, pa ne onega s polja, ampak iz najlepše pšenične moke, na mleku umešanega in na maslu ocvrtega, polne sklede in rešeta. Pastir ga dobi po šest ali osem „kop,” dekla dvajset, hlapec pa še več. Skopi niso z „bobom.” Ko gredo srečni semnjani v cerkev, napolni vsakdo žepe z njim in pred cerkvijo stisne znancu dva ali tri v roko, možki možkim, ženske ženskam, in tedaj ko je obdarovani tako srečni, da je v njegovi vasi semenj, vrača znancu bob, kot bi mu ga bil isti posodil.

(Dalje prihodnjič.)

“Zajčja mrzlica”

Splošno prevladuje mnenje, da se bolezen tularemia ali kakor je bolj poznana “zajčja mrzlica” (rabbit fever) nalezijo od vsakega zajca. To pa ni res, kajti domači zajci nimajo te bolezni, nalezimo se je lahko le od divjih zajcev, ali pa jo prenaša razen mrčes in pred vsem pa velike konjske muhe.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

MALI OGLASI

Kupimo bicikelj

Radi bi kupili dobro ohranjeno kolo (bicikelj) za 10 let staro dekletce. Kdor ima kaj primerne, naj sporoči svoj naslov uradu tega lista (x)

Boljša družina

Bi rada dobila za več let stanovanje 6 sob z garažo, vse spodaj, najraje hišo zase, furnez na plin ali olje; blizu poulične železnice ali busa; na vsoto najemnine se ne gleda; garantirani dobri plačniki v slabih in dobrih časih. Kdor ima kaj primerne, naj sporoči naslov v uradu tega lista. (x)

Moderna hiša

Proda se po ugodni ceni moderno urejena hiša za dve družini v dobrem stanju. Vpraša se za pojasnila na 1126 East 72 St., spodaj. (133)

Stanovanje se odda

Odda se 3 čedne sobe s kopalščem in vročo vodo na razpolago; odda se zakonskemu paru brez ortok. Poizve se na 1106 E. 64. St. (Jun. 2, 5, 7)

DELO DOBIJO

C
G B
DOMnajboljših delavskih
pogojev v

CLEVELANDU

nujno
potrebuje

moške

ZA

Checkers
Hand Truckers
Oskrbnike
Pometaje
Material Handlers
Oskrbovalce električnih
fornozov
Packers
Nakladalce
Kurjače

Plača od ure
med najvišjimi
48 do 60 ur

Za vašo udobnost imamo tri
posredovalnice za delo, zgledite
se v najbližji

PROSTOR

1368 West 3rd Street
severno od Superior, blizu
Square

880 East 72nd Street
severno od St. Clair Ave.

17000 St. Clair Ave.
glavna tovarna

CLEVELAND
GRAPHITE
BRONZE CO.

(June 7, 9, 12)

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

PRODUCIRAJTE ZA NAPADALCE

Pomagajte nam izdelati kritične vojne produkte

Mi potrebujemo

Metal Stampings
Inšpektorje

Punch Press
operatorji za
pomočnike

Pometaje

Punch Press
Operatorje
Moške in ženske

Spot welderje
Dobra plača od
komada

Die Repairmen
in
Die Makers

Pomožne
Shear
Operatorje

Dobra plača od komada

The Geometric Stamping Co.

VOJNA TOVARNA

1111 East 200th Street

Ivanhoe 3800

Moški

za
poln ali delni čas
Visoka plača od ure

Joseph T. Ryerson & Son,
Inc.

5414 Hamilton Ave.
(133)

LATHE OPERATORJI

in učenci

INSPEKTORJI

Plača od kosa

52 ur na teden

MASINSKI OPERATORJI

in učenci

PREVAŽALCI S TRUKI

Plača od kosa

in visoka plača od ure

Ohio Piston Co.

5340 Hamilton Ave.
(136)

Za v kuhinjo

Takoj vzamemo v službo žen-
sko, ki bi pomagala v kuhinji
poln čas, ali pa del časa. V službo
se vzame tudi strežkinjo za res-
tavrarijo. Zgledite se v

Sorn's Restaurant
6036 St. Clair Ave.
(133)

Oskrbnice

ZA 8 UR

DNEVNO DELO.

ZELO LAHKO DELO

DOBRA PLAČA OD URE

IN POVRH BONUS.

Snažne so takoj vzete

The

Geometric Stamping Co.

1111 E. 200. St.

(133)

Žensko se sprejme

Sprejme se žensko, ki bi oprav-
ljala pisarniška dela pet dni v
tednu. Iz te okolice imajo
prednost.

Dixie Sales Co.
6505 Schaefer Ave.
ENDicott 6495
(134)

Moške se sprejme

za lesno skladišče in tvornico
zabojev, kot težake, karpenter-
je, lesne delavce, izkušene ali
neizkušene, za poln ali delni
čas, dobra plača od ure, povrhu
čas in pol za overtime. St. Clair
ali Euclid ulična železnica.
Važno vojno delo, dobri delov-
ni pogoji.

Independent Lumber Co.

19620 Nottingham Rd.
IV 2000.
(135)

Kupujemo obrambne obveznice
in znamke!

Oskrbnice

Poln čas

5:30 zvečer do 1:40 zjutraj

Šest noči na teden

V mestu

750 Huron Rd.

ali

700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden

Ako ste zdaj zaposleni pri voj-
nem delu, se ne prijavite.

Zahteva se dokaz o

državljanstvu

Urad za najemanje odprt:

8 zjutraj do 5 zvečer dnevno

razen v nedeljo

THE OHIO BELL
TELEPHONE CO.

700 Prospect, soba 901

Moške in ženske

splošna tovarniška
dela

se potrebuje za

6 dni v tednu

48 ur dela na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-
lajstva. Nobena starost ni ome-
jena, ako ste fizično sposobni
opravljati delo, ki ga nudimo.

Zgledite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.
(x)

Ženske

za

ČIŠČENJE

Nočno delo

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Elizabeta Wilson!" pravi Jozua previdno. "Wilson Castle žaluje. Elizabeta Wilson je ponesrečila, mrtva, in moj ljubi bratranec Edward vdovec. Ta nesreča mu je bila tako, brzojavljena v San Francisco in ga bode gotovo pritirala nazaj."

"Povej, kar ti je znano o stvari, Jozua," zapove resno Noe Wilson.

"Ni posebnost veliko, moj dragi stric, kar zamorem jaz povedati," odgovori Jozua ravnodušno.

"Povedalo se mi je, da veš ti celo storijo, želel bi jo od tebe slišati, ti pa nečeš sedaj nič vedeti?"

"To je hitro povedano. Jaz sem šel za sledom, da odnesem otroka," prične Jozua, "tu pridem pred nekoliko dnevi nekega meglenega jutra na neki prostor v gorovju, kjer se nahaja vespolem jam in prepado. Jaz sem rinil počasi skozi meglo naprej, moral sem biti jako oprezen, ker z vsakim korakom bi lahko padel v kak prepado. Tu zaslišim v mali oddaljenosti neki klic, nekak obupni klic, kakor da bi se kak človek nahajal v kaki smrti nevarnosti."

"Ti si bil sam?" vpraša Noe. "Cisto sam stric ker megla mi je bila v napotje, da nisem mogel videti Jeffersonovih ljudi, kakor sem pa pozneje videl, so mi bili čisto v bližini," odgovori Jozua, "sledil sem glasu, skočil s konja, ker na njem se nisem upal k prepadu približati in ravno od te strani sem je prihajal glas na moja ušesa. Gotovo se je dogodila kakšna nesreča. Naenkrat ugledam jaz, ko sem se bližal k robu prepada, pred seboj ot-

roka — Elizabetinega otroka — pogledam naokrog, toda Elizabete ni bilo, ona je padla v prepado. Ne morem pa reči, ali je ponesrečila, ali je šla namenoma v smrt — in ko še nadalje brez pojasnila tam stojim pridejo ljudje od mirovnega sodnika Jeffersona črni Jim in njegova dva tovariša Foks in Patrick. Pridejo k meni. Jaz držim še otroka v rokah, "za božjo voljo, kaj se je tukaj dogodilo?" zavpije ves prestrašen Foks — jaz pokažem na prepado — "Mrs. Elizabeta je padla v njega," reče Patrick. Jim se približa na rob prepada, kjer je tuptam rastel kaki grmiček, treba je biti previden, ker se lahko odtrga kakšna pretresena skala, in potem gremo za njo, tam kjer muh ni."

"Ti nisi videl Elizabeto Graham, ti si samo njen glas čul?" vpraša nekako boječe stari Wilson.

"Tudi oni trije možje so čuli krik; ljubi stric, radi tega so prišli do mene."

"Tukaj pa še vedno ni prepričanja, da je Elizabeta Graham ponesrečila," reče Noe Wilson.

"Prepričanje je tukaj, moj ljubi stric, mi se ne smemo udajati v obup," dostavi Jozua, mogoče je Elizabeta predeleč na rob prepada prišla in tako na kaki pretreseni kamen stopila in ta se je odlomil pod njeno težo, da pa vsaj otroka reši ga je vrgla od sebe in tako zginila v strašnem prepadu."

"Ti si hotel od Jima pripovedovati?"

"Jim je predrzneš, on je neke vrste človek, da je vsega zmožen, seveda, če do tega pride," odgovori Jozua, mislil sem si, mogoče pa se je Elizabeti posrečilo kje na kakemu staremu podrtemu drevesu ali grmovju prestreči se, tako da bi se zamoglo še do nje, in jo rešiti, ako je ostala pri življenju. Pokličem Jima in ga prosim, naj pogleda za nesrečnico, on se vleže, in tako plazeč se plazi proti robu prepada, toda žali bog, megla je bila tako gosta, da se ni dalo niti pedi daleč videti."

"In tako ste se umirili?" vpraša Noe Wilson.

"Mislim da ne, ljubi moj stric, poizkusili smo vse, da bi se prepričali," odvrne Jozua, čakali smo, da se je megla porazgubila. Nato pride poštni uslužbenec, kateri je bil na potu na železniško postajo s pošto in tudi on postane z njegovim konjem pri nas. Pustiti smo si morali čas. Okrog poldne se je megla toliko pomnožila daljnogleda, katerega je poštni sel pri sebi imel nekoliko v globino videti."

"In kaj ste videli?" vpraša težko pričakujoč odgovora stari Wilson.

"Popolnoma na dnu prepada se je videlo neko razbito človeško truplo."

"In od katerega naj bi to truplo bilo?" vpraša poželjivo stari Wilson.

"Bilo je truplo Elizabete Graham?"

"Od katerega drugega pa naj bi bilo to truplo stric? Poštni sel je odjezdil dalje proti železniški postaji. Jaz pa sem moral z otrokom sem. Samo Jim, Patrick in Foks so ostali še na mestu v gorovju, ker niso bili popolnoma na jasnem, je li v resnici bilo ono razbito truplo od Elizabete,

so si pričeli v novi prizadevati, da se prepričajo natančno, o njeni nesrečni smrti. Jaz jih nisem hotel motiti ker videlo se mi je to brez pomena. Jaz sem odšel k tebi stric z otrokom. Sedaj sem ti vse pojasnil kar sem vedel."

Noe Wilson je bil jako resen. Odgovoril ni nič. Gledal je srepo in zamišljeno predse in mehnično pomignil Jozuatu naj se odstrani, medtem pa mu on vošči lahko noč in mu poljubi roko.

Sedaj je bil stari Wilson zopet sam v svojih razkošnih, toda vedno bolj in bolj osamelih prostorih.

Po kratkem času, ko je bilo v hiši vse tiho, vzame stari Wilson svečnik z gorečo svečo in se poda v višnjevo sobo navzgor.

Služabnica je sedeč tiho prepevala uspanke poleg snežno bele postelje malega dečka, kateri je od prestane

poti bil izmučen, in hitro zaspal.

Noe Wilson pristopi k postelji — pogleda otroka in vidi, da mu je še sedaj solzno oko.

Nato ko je otroka videl, se je zopet podal v svoje prostore nazaj, in zopet se je videla pri njemu pozno v noč razsvetljena delavna soba.

Kje je Elizabeta?

Tako je kakor sem vam povedal, Mr. Wilson, ko bi bila Elizabeta pri nas ostala, in ne naskrivoma z otrokom odšla, ne bi bilo te nesreče," reče Freddy Becker Edwardu, kateri je v gorovju naletel na moža, ki so iskali Elizabeto, in se posvetoval z njimi v bližini Creeck-prepada.

Obkrožili so Edwarda in Freddyja ljudje od mirovnega sodnika, ter Bill Burr in Lionel. Freddy Becker je naprosil svoje dva tovariša, da naj prej pomagata iskati ne-

srečnico, in potem šele odide v Humboldt-kolonijo.

Poizkusi Jima, Patricka in Foksa, najti Elizabeto, so bili zaman zadnje pretečene dni. Tudi Freddy Becker je napol vse svoje moči, da iznajde kje je Elizabeta, toda tudi njegov trud je bil zaman in brez uspeha, medtem pa je Edward dospel do moža.

Nato ko je on od Freddy Beckerja o nesreči vse slišal, je izpoznal, da ima s poštenjkom zaopravi, kateri je bil Elizabeti dobri varuh, mu stisne nemo roko.

Edwardova usoda je zavdala tudi njemu srčno bolečino. Izvedel je namreč, da je otrok rešen, toda to bi mu dalo malo tolažila. On je izgubil Elizabeto, naj se torej privadi, teh groznih misli, da je ona med mrtvimi — in vendar jo je tako goreče, tako sladko ljubil, bil je z dušo in telesom njen.

Kar je on trpel je razumel samo Freddy Becker. Drugi možje poleg niso imeli pojma o tem, kar je občutilo Edwardovo ranjeno srce, njim je bilo samo na tem, to vprašanje razrešiti, katero jih je interesiralo, kako bi se dalo priti v Creeck-prepad in Elizabeto iz njega na površje spraviti. Jim, Foks in Patrick bi si s tem pridobili mastni zaslužek od sina, kralja srebra.

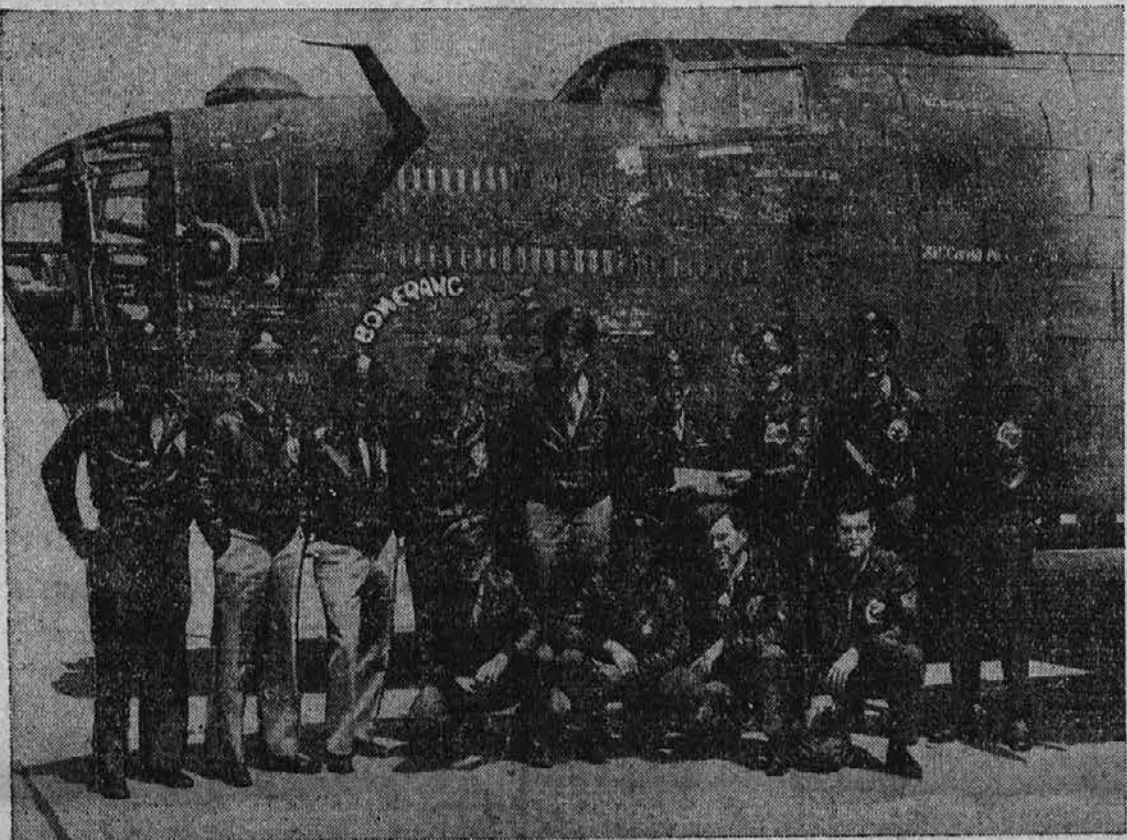
"Hvala vam lepa, kar ste storili Mr. Becker," reče Edward z žalostnim glasom, in stisne Nemcu roko. "Vi ste dobro mislili, in upam, da mi bode tudi v tej žalostni uri pomagali Elizabeto doseči, oziroma najti. Jaz moram vsaj mrtvo Elizabeto zopet najti. Jaz ne morem te misli prena-

šati, da je ona tam doli, jo moram imenovati moja, moram zopet videti, moram poleg nje klečati in moje lastne solze jo naj poroslo!"

"Jaz razumem vaše bolečine, Sir Edward!" odgovori Freddy Becker. "Jaz vem, ste izgubili! Toda bojim se, da bo vaš trud zaman! Vnapredno ste vi sem prišli, mi vse poizkusili, da bi na dno prepada. Jaz obdajam to z vami, da hočete vse izdati, da bi zamogli vsaj našo svojo imenovati, njo na son- Castle pripeljati, in njene krste moliti."

"Da bi le zagotovo vedel prostor nesreče, potem se ra najti kaki pripomoček doseči," reče Edward.

"BOOMERANG" CREW DELIVERS

At General Mitchell Airport, Milwaukee, Wisconsin, Captain Walter T. Stewart, pilot of the Liberator bomber "Boomerang" which has returned to the United States after 53 successful missions in three theatres of operations reads a message for American mothers to First Lt. Ben Juskiwicz who performed 40 successful missions in the Mediterranean theatre of operations and was decorated with Air Medal and eight Oak Leaf Clusters. The message is to the mothers of men in uniform, particularly those whose sons are in the Airborne Infantry, asking women to save and turn in used kitchen fats to make vital war materials. Reading from left to right, back: Radio Operator and Tech. Sgt. Edwin D. Kleine, Richmond Hills, N. Y.; Bombardier and 1st Lt. George C. Everhart, Marysville, Kansas; Navigator, 1st Lt. Wm. N. Ford, Jersey City, N. J.; Crew Chief, Master Sgt. Charles A. Chambers, Mechanicsburg, Pa.; Co-pilot, 1st Lt. John V. Kemp, Los Angeles, Calif.; 1st Lt. Ben Juskiwicz, Milwaukee, Wis.; Captain and Pilot, Capt. Walter T. Stewart, Salt Lake City, Utah; Staff Sgt. Michael L. Sullivan, Detroit, Michigan; Staff Sgt. Enos H. Lee, Jarrettsville, Maryland. Front row: Staff Sgt. Wm. A. Apy, New Canaan, Conn.; Original Crew Chief, Master Sgt. George C. Ewald, Norfolk, Virginia; Tech. Sgt. Alfred B. Bergkamp, Cheney, Kansas; Engineer and Tech. Sgt. Ralph L. Carroll, North East, Pa.

Bojovníci v džungli. — Na sliki je (levo) general Joseph R. Stilwell, poveljnik ameriških čet v Burmi, Kitowski in Indiji v pogovoru z brigadnim generalom Merrill-om. Ta dva poveljnika sta posebno gorka Japoncem v džunglah. Slika je bila posneta nekje v Burmi.

POZOR GOSPODARJI HIŠ!

Kadar potrebuje vaša streha popravila, kritja z asfaltom ali skrilja, popravo zlebov ali novih, se z vso zanesljivostjo obrnite na nas, ki smo že nad 30 let v tem podjetju in dobro poznani tudi med Slovencem. Plačate lahko prav na lahke obroke.

The Elaborated Roofing Co.

Melrose 0033 6115 LORAIN AVE. Garfield

Kadar pokličete, vprašajte za MR. A. LOZICH

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši

Zaupanje

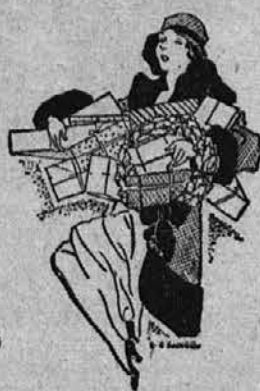

MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAUPLANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU STEM.
DA OGLAŠAJO V

Ameriški Domovini
najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 E. 61st St.

HE 2730.

CE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metoda bolnišnice pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC

(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:

10 zj. do 4:30 pop., razen v sredo

423 Citizens Bldg.

850 Euclid Ave.

Telefon: MAin 6016.

(Wed. - x)